

eller Anskaffelse af en eller anden Gjenstand anvistes til Bygnings-Commissioener eller andre Besuldmægtigede, uden at disse indgive og da vel heller ikke afæsses Beretning om, hvad der af de modtagne Summer ved Aarets Udgang er forbleven anvendt. Heraf følger adskillige Ulemper, idet Bevillings-Myndighedens Udøvelse tilintetgjøres, Statskassens Beholdning, hvis Formindskelse paa saadan Maade ikke har tilveiebragt Staten noget tilsparende Vederlag, forfættelig opføres urigtig i Regnskabet, at større eller mindre Beløb, som uden saadant Vederlag ere udtagne af og gjorte indisponible for Statskassen, i kortere og længere Tid, indtil Regnskaberne for de vedkommende Anliggender fremkomme, henligge frugtesløse og uindbrages Rigsdagens Control. Bliver endelig Noget tilovers af et saadant Beløb for det oprindelige Niemed, hvori samme ved den forlængst ophørte Bevilling var bestemt, kommer det vel tilbage til Statskassen, men det kommer ikke som en Berigtigelse af Kassebeholdningen fra Fortiden, hvorfra det uretlig var udsundret, men som en Indtægt i og for det Aar, hvori Berigtigelsen skeer, som det ikke er, paa samme Maade, hvormed det ene Aars Anliggender sammenblandes med andre Aars, naar en anvist og i Statsregnskabet til Udgift opført Gage eller Pension, som af en eller anden Aarsag ikke er kommen til Anvendelse, eller den contante Kassebeholdning ved Local- og Special-Kasser i Statsregnskabet ere behandlede og opførte som virkelig Udgift, senere komme tilbage til Statskassen.

Hvad Sammenblandingen af forskjellige Aars Indtægter og Udgifter angaaer (foran Nr. 5), da finder den, saaledes som i det Foranstaaende er bemærket eller som deraf er en Følge, overalt Sted, hvor Anledning gives til, at den kan fremkomme. Der har været titret, at om ogsaa i et Aar Formuebalancen blev noget skævt til en Side, vilde ligesaamegen Skævhed til en anden Side i et andet Aar rette derpaa, og at i en Række af Aar det Hele vilde omtrent udjævne sig, samt at de Summer, som kom forskibet eller formeget til Indtægt eller Udgift i det enkelte Aar forholdsviis ikke vare betydelige. Men at billige denne For-
mening vilde omtrent være det Samme som at frasælbe al Legitimation og give Slip paa alle Control-Midler, da kun det Rigtige kan legitimeres og kun det Aabenbarede kan controlle-
res; og hvad angaaer Summernes Størrelse i og for sig, da er det ikke saa længe siden, at meget store Fordringer paa Statskassen opstode og flere af ubekjendt Størrelse bleve stillede i Udsigt, om hvis Tilværelse de nærmest Vedkommende — Riggs- og Finansminister — vare ubekjendte, et Ubekjendtskab, som kun kunde hidrøre fra unødigte, og hvis eventuelle Gjenta-
gelse kun kan forhindres ved correcte Bog- og Regnskabsførings Former.

Den Maade, hvorpaa Regnskab hidtil har været aflagt for de saakaldte Versur-Ind-
tægter og Udgifter (foran Nr. 6), idet blot Differencen mellem begge er opført i Regnskabet, og Kundskaben om Restancerne saaledes ikke vedligeholdt igjennem de følgende Regnskaber, har oftere været påtaalt som uforenelig med Fordringen paa en aarlig Formue-Status, eller som Grundloven kalder det, Regnskab for Aarets Indtægter og Udgifter, og tillige bemærket, at den indførte Regnskabs-Conto for disse Indtægter og Udgifter ikke havde Hjemmel i Finansloven. Begrebet af Versur er noget vakkende og ubestemt; Statsrevisionen søgte derfor i en Anteg-
ning til Regnskabet for 1857—58 at fastsætte sammes naturlige Begrænsning, som Besvarel-
sen tiltraadte og angav at være fulgt hidtil, men Statsrevisionen fik ikke bengang de fornødne Oplysninger — Restancerens Beløb den 1ste April 1850 og 31te Marts 1858 og Opgivende af Versurerens Beløb for et enkelt Aar derimellem, som i Statsregnskabet var forenet med tilfældige Indtægter — ved hvilke og de i Mellemtiden i Statsregnskabet opførte Versur-
Saldoer den formeente, som Antegningen tillige tilsigtede, at kunne forskaffe sig Bished, om Begrænsningen og Besvarelsens Angivelse om sammes Sagttagelse kunde staae sin Prøve.